

Den 10. maj 2017

Stemmeaftale om L111, Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Kompenserende marine virkemidler ved etablering eller udvidelse af havbrug)

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti (herefter 'aftaleparterne') er med denne aftale enige om at stemme for lovforslaget L 111 om kompenserende marine virkemidler ved etablering eller udvidelse af havbrug.

Et umætteligt verdensmarked kræver flere fisk – flere end der kan fanges bæredygtigt i havene. En af løsningerne herpå er akvakultur, hvor Danmark via en miljømæssig bæredygtig produktion kan være med til at stille sunde fisk af høj kvalitet til rådighed for forbrugerne. Aftaleparterne står derfor sammen om ønsket om at øge mængden af bæredygtigt producerede fisk og anerkender, at muligheden for at anvende kompenserende marine virkemidler kan være medvirkende til at sikre en bæredygtig havbrugsproduktion i Danmark. L 111, lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, skaber denne mulighed.

Havmiljøet

Aftalepartnerne noterer sig, at der er videnskabelig dokumentation for, at kompenserende marine virkemidler kan anvendes til at opsamle næringsstoffer fra have og fjorde. Aftaleparterne noterer sig, at kompensationsopdræt med muslinger og dyrkning af tang er et relativt nyt virkemiddel, som ikke er afprøvet i alle typer af farvande. Aftaleparterne ønsker ikke, at miljøet skal bære den risiko, der er ved, at man ikke har afprøvet virkemidlerne i alle typer af farvande.

Aftaleparterne er derfor enige om:

- At effekten af de kompenserende marine virkemidler skal beregnes konservativt med henblik på at sikre, at der opnås den nødvendige reduktion af næringsstoffer i vandmiljøet. Der skal ved behandlingen af ansøgning om miljøgodkendelse tages udgangspunkt i, at ansøger skal dimensionere sit kompenserende marine virkemiddel, så risikoen flyttes fra miljøet. I praksis miljøsikkerhedsdimensioneres således til 115 pct. for at kunne opnå miljøgodkendelser til udvidelser og nyetableringer, hvis der er usikkerhed om den kompenserende effekt på den konkrete lokalitet. Overdimensioneringen skal tage udgangspunkt i en konkret vurdering af sikkerheden for virkemidlets effekt på den konkrete lokalitet, som lægges til grund for myndighedens behandling af ansøgning om tilladelse.
- At omfanget af de kompenserende virkemidler kan tilpasses, så de svarer til den krævede næringsstoffjernelse, når der er opnået dokumentation for effekten på den konkrete lokalitet.
- At der i den kommende bekendtgørelse, der udmønter lovforslaget, fastsættes retningslinjer, som sikrer, at egenkontrol og tilsyn kan dokumentere en tilstrækkelig fjernelse af næringsstoffer (N og P) i forhold til, hvad der er stillet som vilkår i miljøgodkendelsen. Det vil blive fastlagt, at havbrugsvirksomheden i de to første opdrætssæsoner (eller til der kan fastslås en videnskabelig signifikant effekt af kompensationsanlægget) skal foretage 4-5 kontrolmålinger i løbet af opdrætssæsonen, der dokumenterer om kompensationseffekten lever op til den forventede effekt, jf. den konkrete vurdering af muslingernes vækst, som lægges til grund for myndighedens tilladelse. Dette gøres med henblik på at foretage relevante justeringer i indeværende og kommende produktionsperiode.
- At miljøgodkendelser til udvidelser og nyetableringer af havbrug med kompenserende foranstaltninger i ”oprøvede vandmiljøer” som udgangspunkt indføres i to trin. Således

tillades i første produktionsår produktion af 50 pct. af den i miljøgodkendelsen forudsatte produktionskapacitet, hvorefter den fulde kapacitet vil kunne udnyttes fra andet produktionsår, for så vidt egenkontrol og tilsyn med det kompenserende virkemiddels effekt, jf. ovenstående punkt, bekræfter at der faktisk kompenseres for den i miljøgodkendelsen forudsatte næringsstofudledning.

- At kompenserende anlæg skal placeres, hvor anlægget har den største miljømæssige effekt i forhold til fjernelse af N og P fra det eller de relevante kystvande eller havområder. Dette skal naturligvis fortsat ske under hensyn til andre interesser på havet.

Lakselus

Aftaleparterne noterer sig, at lakselus ikke udgør et problem i den danske havbrugsproduktion, og for den vilde fiskebestand, og har et fælles ønske om, at det skal blive ved med at forholde sig sådan.

Aftaleparterne er derfor enige om:

- At evt. sygdomsproblematikker fortsat skal håndteres i forbindelse med havbrugets miljøgodkendelser.
- At vurderingen af risiko for problemer med lakselus altid skal basere sig på den nyeste faglige viden.
- At der iværksættes en analyse af risikoen for lakselus hos de relevante forskningsinstitutioner DTU og Københavns Universitet. Analysen afsluttes forud for udstedelse af den udmøntende bekendtgørelse.
- At forekomst af lakselus over en kritisk grænse, som defineres ud fra den bedste faglige viden, og som sikrer fiskebestande mod risiko for dødelighed, kan medføre behov for øget kontrol i forbindelse med sygdomsbehandling, nødslagtning, braklægning eller lukning af anlæg, og at beslutning herom beror på en konkret faglig vurdering i det enkelte tilfælde.

Fortsat udvikling imod endnu større bæredygtighed

Aftaleparterne ønsker at styrke udviklingen i hen imod endnu større bæredygtighed i den danske havbrugsproduktion.

Aftaleparterne er derfor enige om:

- At der løbende skal arbejdes på at forbedre håndteringen af og mindskning af produktionen af organisk materiale samt anvendelsen af hjælpestoffer i forbindelse med havbrugsproduktion.
- Noterer sig, at vurderingen af organisk materiale og hjælpestoffer indgår som en integreret del af havbruges miljøgodkendelse.

Parterne bag denne aftale forelægges bekendtgørelser og vejledninger, som udmønter lovændringen, til godkendelse.